

Pápai Refi Alumni

ISTENNEK, HAZÁNAK, TUDOMÁNYNAK

2024 nyár, V.szám

Köszöntő

Kedves Exrefisek!

*„Amiket hallottunk és tudunk, mert őseink elbeszélték nekünk,
nem titkoljuk el fiaink előtt, elbeszéljük a jövő nemzedéknek.”*

Zsolt.78:3-4

A pápai református miliőben felcseperedve mindig foglalkoztatott, hogy kik jártak itt előttem, kik azok, akiknek a nyomdokába léphetek majd refisként. Gimnáziumi éveim alatt ez a kérdéskör kiegészült azzal, hogy milyen lehetett évtizedekkel vagy akár évszázadokkal azelőtt az iskolai élet, milyen lehetett akkor refisnek lenni, és vajon mi az, ami majd' 500 év távlatából sem változott.

Akkor még nem gondoltam volna, hogy ez a téma nem ereszt el azután sem, hogy végleg kilépek az iskola ajtaján: ma ifjú muzeológus-hallgatóként a pápai refis emlékezettel foglalkozom. Már kezd körvonalazódni számomra, hogy mi is az, ami az évszázadok viharában sem változott: az egykori diákok hűséges ragaszkodása az alma materhez.

Gondoljatok csak bele: az, hogy most ezt a hírlevelet olvassuk, hogy részesei vagyunk a formálódó öregdiák/exrefis/alumni közösségnek, hogy a diákéveink után ismét kapcsolódni akarunk az iskola működéséhez, az egyértelműen jelenti azt, hogy ezen a helyen valami olyat kaptunk azalatt a pár év alatt, amit itt töltöttünk, ami a végzés utáni években és évtizedekben is meghatároz bennünket és az iskolához fűződő viszonyunkat. Azzal, hogy ebben a közösségben egymásra találhatnak fiatal és még annál is fiatalabb exrefisek, és megoszthatják egymással gimnáziumi éveik emlékeit, az nem más, mint az elmúlt 30 év kollektív emlékezetének ápolása és majdnem öt évszázad hagyományának a folytatása.

Köszönöm nektek, hogy részesei vagytok ennek az aktív emlékezésnek!

Bőröczky Anna
(Érettségi éve: 2020)

Találkozó

Kedves Alumnisok!

A múlt év sikeressége után nagy örömmel tudatjuk veletek, hogy 2024 október 19-én megrendezésre kerül a II. Öregdiák Találkozó, amelyre nagy szeretettel hívunk benneteket!

A programtervezettel hamarosan jelentkezünk!

Öregdiák-találkozó ~ 2024 október 19.

Ahhoz, hogy a találkozó megvalósulhasson, rátok és a ti segítségetekre is van szükség! Sokan vannak, akik még nem hallottak az Öregdiák találkozóról. Kérjük, juttassátok el minél több volt refishez a hírt és a regisztrációs űrlapot! Bízunk benne, hogy sokan el tudtok jönni mindegyik végzett évfolyamból!

Miniinterjúk

Bármerre is barangolunk a világban, egészen nagy esély van arra, hogy összetalálkozzunk egy ex-refissel, vagy ha vele nem is, akkor a testvérével, a fodrászával, vagy a szomszédjával... Az októberi találkozó csak az első lépcsőfoka volt egymás megismerésének, így hát íme, itt egy újabb. A további hírlevelek mindegyikébe két volt öregdiákot kérdezzük.

Ideje izgulni, hogy kik lesznek a következők!

Delbó Katalin

(Érettségi éve: 2006)

1. Mivel foglalkozol jelenleg és mi miatt választottad ezt a pályát (vagy választott a pálya téged)?

Jelenleg a Semmelweis Egyetem Szaknyelvi Intézetében vagyok adjunktus, latin terminológiát tanítok német anyanyelvű hallgatóknak. Eredeti végzettségem latin-történelem szakos tanár és ógörög szakos bölcsész, sokáig középkori görög irodalommal foglalkoztam, a doktorimat egy XII.

századi bizánci regényből írtam. A tanítás tavaly talált vissza hozzám (korábban óraadóként több helyen tanítottam, többek között a SOTÉ-n is), mikor a kislányom születése után visszahívtak teljes állásba.

A klasszika-filológia vonal a Refiből jött, a latinórákról: Grigely Csaba tanár úr elküldött versenyre is, ahol jó eredmény tudtam elérni. A nemzetközi Cicero-versenyre egyébként több olyan résztvevővel utaztam, akik később évfolyamtársaim lettek az egyetemen. Ez a verseny Arpinóban volt, ahol egy ünnepségen – mint a város díszpolgára – Bud Spencer is részt vett, így tulajdonképpen a latin miatt volt alkalmam találkozni még vele is. A gimnáziumi években még nem tudtam, mit szeretnék kezdeni ezzel a nyelvvel, végül az egyetemen formálódott az irány, de a tanítást és kutatást soha nem választottam el egymástól.

2. Mit jelentett számodra refis diáknak lenni? Mit jelent ma?

Igazából a mai napig kötődöm a Refihez a foglalkozásom miatt, de leginkább azt tudnám mondani, hogy valamiféle különleges szabadságot adott. Én még az öthetes rendszerben voltam refis, emiatt meg kellett tanulnunk, hogy magunkért vagyunk felelősek. Igazi, tartós barátságokat adott (gondolom ezt mások is mondják), amit leginkább az alapozott meg, hogy kamaszkorunk elején tényleg sülve-főve együtt voltunk és minden dolgunk egymás mellett, egymással párhuzamosan történt.

Sokszor eszembe jut Pápa, mikor meghallom a “Miénk itt a tér / Mi nőttünk itt fel” sorokat és előtenek az emlékek.

3. Van-e olyan egykori tanárod, akire különösen szívesen emlékszel vissza?

Sok tanárt szerettem, a latin miatt Grigely Csaba természetesen sokszor eszembe jut, és akire még nagyon sokszor, nagyon jó szívvel gondolok vissza, az Podányi Tamás. A doktori kutatásom során pedig rendkívül hasznosak voltak a Veress Zsuzsától kapott stabil irodalomelméleti alapok. Ahogy ő tanított, azt gondolom, még abszolút ritkaságszámba ment akkoriban (lehet, azóta is), tőle tanultam meg, hogyan kell egy irodalmi szöveghez jól nyúlni – ezért is mindig hálás leszek neki.

4. Mit üzennél a mostani refiseknek?

Érdekes látni, hogyan alakulnak át a terek – régiek megszűnnek (ez nekünk persze furcsa és néha fájdalmas is), viszont létrejönnek újak, amiket az új generációk töltenek meg élettel.

A fő üzenetem az lenne, hogy nagyon becsüljétek meg azt, ahol vagytok, mert manapság nem könnyű fiatalnak lenni és a Refi a legbiztosabb és legbiztonságosabb háttér, amit csak kaphattok. És legyetek kitartóak, bátrak, valósítsatok meg mindent, amit szeretnétek, amíg még fiatalok vagytok.

5. Villámkérdések

- **Kedvenc állat?** (hosszú, elgondolkodó nézés) Gond, ha nincs? Pillangó!.
- **Hideg vagy meleg (idő)?** Hideg.
- **Vízre vagy levegőbe (szállsz szívesebben)?** Levegőbe.

6. Mi jut eszedbe rögtön arról, hogy...

- **tanári?** Sosem mondták be azt, hogy “Delbó Katalin azonnal jöjjön a tanáriba!”
- **menza?** Parizeres zsömle.
- **köpeny?** A jót megvédi, a rosszat eltakarja.

Náray Lajos
(Érettségi éve: 1998)

1. Mivel foglalkozol jelenleg és mi miatt választottad ezt a pályát (vagy választott a pálya téged)?

Történelem-német szakos középiskolai tanárként dolgozom Sopronban. Tanárnak pedig azért megy az ember, hogy legyen nyári szünet. De a viccet félretéve, nehéz megfogalmazni, miért is lettem tanár – ha visszagondolok, az egyetem vége felé kezdett kikristályosodni, akkor jöttem rá, hogy nem csupán szívesen foglalkozom a fiatalabb generációval, de talán tehetségem is van a tanári pályához. Jobban belegondolva, lehet, hogy tényleg leginkább a pálya választott engem.

2. Mit jelentett számodra refis diáknak lenni? Mit jelent ma?

Annak idején belecsöppentünk valamibe, amiről nem tudtuk igazán, mi is az, kollégistaként pedig sok hasonló, ugyanebben a helyzetben lévő srác vett körül minket. Az összerázódást pedig rengeteg közös élmény keretezi, amik életre szóló barátságokat teremtettek.

A közösség volt a legfontosabb már diákként is, és ez az érzés mind a mai napig kitart. Amikor régi barátságokról beszélünk, ez valóban a mába nyúlik és ha exrefis barátokkal, volt osztály-, vagy évfolyamtársakkal találkozunk, az időközben elszaladt évek ellenére is pontosan ugyanott tudjuk folytatni, ahol anno abbahagytuk.

3. Van-e olyan egykori tanárod, akire különösen szívesen emlékszel vissza?

Több is, bár sajnos néhányan közülük már nem élnek. Első helyen az osztályfőnökömet, Székely Lászlót említeném. Minket tanított még Gizi néni is, akit mindig nagyra tartottam, de említhetném Korsós Bálintot, Kovács Pétert, vagy Torma Ákost is.

Kálmán Attila igazgató úrról is vannak jó emlékeim: egy áprilisi túraversenyen, mikor csapatokban mentünk a Kőris-hegyen, ő is végigjárta az útvonalat, még hozzá ballonkabátban. Annyira szakadt a hó, hogy tíz méterre sem lehetett látni és akkor hallottam tőle azt a szállóigét, amit azóta sem felejtettem el: „gyerekek, nincs jó idő meg rossz idő, csak jó turista meg rossz turista”.

4. Mit üzennél a mostani refiseknek?

Használjátok ki mindazokat a lehetőségeket, amiket az iskola és a kollégium nyújt, legyen szó tanulmányokról, közösségről, programokról, bármiről.

És azt, hogy a középiskolás évek a legjobbak, ki kell használni!

5. Villámkérdések:

- **Kedvenc állat?** Kutya.
- **Hideg vagy meleg (idő)?** Meleg.
- **Vízre vagy levegőbe (szállsz szívesebben)?** Leginkább földön szeretek lenni.

6. Mi jut eszedbe rögtön arról, hogy...

- **tanári?** Lebzelő.
- **menza?** Repeta.
- **köpeny?** Hagyomány.

Fogjunk össze a Refi táboráért!

Hosszú évekig működött a Refisek tábora Révfülöpön. A covid kissé megtépázta, majd csendre intette a helyet, de most eljött az idő, hogy újra birtokba vegyük!

Talán sokaknak meghatározó élmény volt a révfülöpi szecskatáborokban eltöltött néhány nap, és vannak olyanok is, akik csak történeteket hallottak róla. Az idő nem kímélte szeretett táborunkat és ahhoz, hogy régi fényében tündököljön, segítségre van szükség.

A háttérmunkálatok, ötletelések, telefonálgatások már hónapok óta zajlanak, de eljött az ideje annak, hogy fizikailag is elkezdődjenek a munkák. Egy összefogásra, segítségnyújtásra hívunk benneteket szeptember 7-én a Refi táborhelyére, Révfülöpre.

Aki úgy érzi, hogy szívesen segít, az tudassa velünk az alábbi linken található űrlapon! (Az itt regisztrálók kapni fognak egy részletesebb leírást is a napról!)

[REGISZTRÁLOK](#)

Hírek

Diáknap

Májusban diáknapot szervezett iskolánk Diákönkormányzata.

[Tovább olvasok](#)

Ballagás

Elballagtak a végzősök 2024-ben is.

[Tovább olvasok](#)

[weboldal](#)

[facebook](#)